

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 27 januari 2012 in zaak
nrs. 11/40342 en 11/40343 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 december 2011 heeft de minister voor Immigratie en Asiel een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 januari 2012, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 februari 2012, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorganger.

2.2. In zijn enige grief betoogt de minister dat de voorzieningenrechter ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat hij, door geen nadere informatie in te winnen bij MediFirst, in strijd heeft gehandeld met de op hem rustende vergewisplicht. Volgens de minister heeft de voorzieningenrechter niet onderkend dat het advies van MediFirst van 5 december 2011 (hierna: het advies) naar inhoud inzichtelijk en concludent is.

2.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 5 april 2011 in zaak nr. 201009274/1; www.raadvanstate.nl) dient de minister, indien en voor zover hij een advies van MediFirst aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, zich er ingevolge artikel 3:2 van de Awb van te vergewissen dat dit advies – naar wijze van totstandkoming – zorgvuldig en – naar inhoud – inzichtelijk en concludent is.

Indien de minister heeft voldaan aan de aldus op hem rustende vergewisplicht, kan een vreemdeling de uitkomst van een MediFirst-advies nog slechts succesvol bestrijden door overlegging van een andersluidend deskundigenadvies.

2.3.1. Volgens het advies kan de vreemdeling worden gehoord. In antwoord op de vraag met welke beperkingen bij het horen rekening dient te worden gehouden, staat in het advies dat de vreemdeling stelt een traumatische gebeurtenis te hebben meegemaakt en moeite te hebben met het herinneren van de dagen. Voorts wordt vermeld dat de vreemdeling emotioneel kan raken wanneer ze over de meegemaakte gebeurtenis gaat praten en hiaten in haar geheugen kan hebben. In het advies wordt geadviseerd de vreemdeling rustig te benaderen, ruimte te geven voor haar emoties, regelmatig te vragen hoe het met haar gaat en voldoende pauzes

aan te bieden. Voorts wordt vermeld dat de vreemdeling graag een vrouwelijke gehoormedewerker en tolk voor het gehoor zou willen hebben.

2.3.2. De voorzieningenrechter heeft overwogen, en in hoger beroep is onbestreden, dat is gesteld noch gebleken dat de minister het advies over de wijze van horen niet heeft opgevolgd.

2.3.3. De minister betoogt terecht dat de voorzieningenrechter niet heeft onderkend dat het advies – naar wijze van totstandkoming – zorgvuldig en – naar inhoud – inzichtelijk en concludent is. Nu de vreemdeling voorts geen deskundigenadvies heeft overgelegd, heeft de minister het advies aan zijn besluitvorming ten grondslag mogen leggen.

De grief slaagt.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 14 december 2011 toetsen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, nog bespreking behoeven.

2.5. De minister heeft zich in het besluit van 14 december 2011 en het daarin ingelaste voornemen op het standpunt gesteld dat hij het asielrelaas van de vreemdeling niet geloofwaardig acht omdat de vreemdeling op essentiële onderdelen van het relaas ongeloofwaardige, ongerijmde en wisselende verklaringen heeft afgelegd. Zo heeft de vreemdeling wisselende verklaringen afgelegd over de locatie waar zij door rebellen zou zijn vastgehouden, mishandeld en verkracht. Aanvankelijk heeft zij verklaard dat zij is vastgehouden op een haar onbekende plaats waar zij nooit eerder was geweest terwijl zij later heeft verklaard te zijn vastgehouden in haar eigen dorp. Voorts is het volgens de minister onlogisch dat de leider van de rebellen met haar mee is gegaan op ziekenbezoek bij haar broer en heeft zij wisselende verklaringen afgelegd over dit bezoek. Tevens acht de minister het onlogisch dat de vreemdeling heeft verklaard dat zij eind april 2011 alleen naar haar broer is gegaan en tot aan haar vertrek op 14 november 2011 totaal ongemoeid op deze locatie heeft kunnen verblijven, terwijl deze locatie bekend was bij de rebellen. Ten slotte heeft de minister van belang geacht dat de vreemdeling heeft verklaard dat de rebellen een andere taal spraken en dat zij hen niet kon verstaan maar wel toestemming zou hebben kunnen vragen om naar haar broer op ziekenbezoek te gaan.

Voor zover de vreemdeling heeft aangevoerd dat onvoldoende rekening is gehouden met haar medische problematiek zoals vermeld in het advies, heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat hij de vreemdeling niet heeft tegengeworpen dat zij bepaalde details niet kan herinneren maar dat zij afwijkende verklaringen heeft afgelegd.

2.5.1. In beroep heeft de vreemdeling aangevoerd dat de minister niet heeft onderkend dat zij heeft verklaard dat de plaats waar zij werd vastgehouden niet haar eigen woonplaats was maar niet ver daarvandaan lag en dat zij daar nooit eerder was geweest. Voorts heeft zij aangevoerd dat onvoldoende rekening is gehouden met hetgeen zij heeft meegemaakt toen

zij was gevangengenomen door de rebellen. Wat betreft de verklaringen over haar broer heeft zij verwezen naar haar zienswijze.

2.5.2. De minister heeft zich in het besluit van 14 december 2011 terecht op het standpunt gesteld dat de vreemdeling, blijkens het verslag van het nader gehoor, heeft verklaard te zijn vastgehouden in haar eigen dorp en dat dit niet overeenkomt met haar eerdere verklaring dat zij is vastgehouden op een onbekende plaats. Ook haar verklaring dat zij eerst twee dagen zou hebben gelopen om vervolgens in twee tot drie uur met de rebellen naar haar eigen dorp te zijn teruggelopen, heeft de minister in redelijkheid onlogisch kunnen achten. Op grond van deze verklaringen heeft de minister in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten dat de vreemdeling twee maanden lang door rebellen is vastgehouden. Voor zover de vreemdeling heeft aangevoerd dat onvoldoende rekening is gehouden met hetgeen zij heeft meegemaakt leidt dit niet tot een ander oordeel, nu de minister in redelijkheid ongeloofwaardig heeft kunnen achten dat zij door rebellen is vastgehouden. Ditzelfde geldt voor haar enkele verwijzing in beroep naar haar zienswijze, nu de vreemdeling aldus niet heeft aangegeven in hoeverre de reactie van de minister op deze zienswijze onjuist is.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 27 januari 2012 in zaak nr. 11/40342;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, voorzitter, en mr. C.J.M. Schuyt en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.J.A. Idema, ambtenaar van staat.

w.g. Van der Spoel
voorzitter

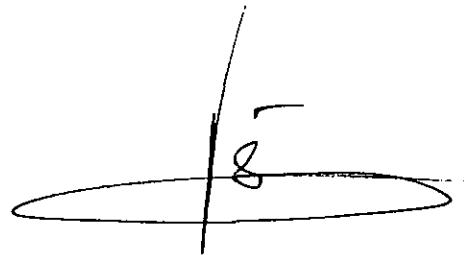
w.g. Idema
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 juni 2012

512.

Verzonden: 8 juni 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser